

Belangrijke passages uit 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen'

[6] Hoofdstuk 'De parabel van de schijnstad'¹

De Lotus Soetra is een verslag van de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling door verleden, heden en de toekomst heen

April, de maand waarin kersenbloesems bloeien, is aangebroken. [*Josei Toda, de tweede president van de Soka Gakkai, is op 2 april 1958 overleden.*]

Ik herinner me het vriendelijke gezicht en de stem als een leeuwenbrul met een onwankelbare overtuiging van mijn leermeester Josei Toda overtuiging, nog levendig herinneren. Hij riep ons krachtig op met de woorden: "Echte leerlingen van Nichiren Daishonin beoefenen precies in overeenstemming met zijn leerstellingen. Als we werkelijk de gelofte afleggen om kosenrufu te verwezenlijken en daarvoor actie ondernemen, waarbij we wat in het hart van de Daishonin leefde ook in ons hart sluiten, kunnen we tot onze grote voorspoed dezelfde moedige inspanning leveren als hij."

Het leven van meneer Toda was een verhaal vol overwinningen, van het realiseren van een grote menselijke revolutie door het voeren van een enorme inspanning, waarbij in zijn hart en geest hetzelfde leefde als bij Nichiren Daishonin, de Boeddha van het Laatste Tijdperk van de Wet.

Het is dit jaar 30 jaar geleden dat ik het 12^e en laatste deel van *De menselijke revolutie*² afrondde, een roman waarin ik de ware grootsheid van mijn leermeester aan het nageslacht probeerde over te brengen. De laatste aflevering van deel 12 verscheen op 11 februari 1993 in de *Seikyo Shimbun*. Dit was meneer Toda's geboortedag.

Op die dag was ik in Rio de Janeiro, Brazilië, een plaats die al sinds zijn jeugd tot de verbeelding van mijn leermeester sprak. Het was ook de dag waarop ik het nawoord van de roman schreef, om opgenomen te worden in de boekuitgave van deel 12.

Het voorbeeld van een grote menselijke revolutie

In dat nawoord heb ik benadrukt dat een menselijke revolutie in het leven van één persoon zou leiden tot de menselijke revolutie van de hele mensheid. Ik schreef: "Uiteindelijk was het leven van president Toda op zich al een voorbeeld van de schitterende menselijke revolutie van een enkele persoon; ik was ervan overtuigd dat het voor massa's mensen mogelijk zou maken datzelfde pad te volgen door dit op te schrijven."³

In het boeddhisme is de leermeester een voorbeeld en rolmodel voor de best mogelijke manier van leven. De leermeester opent de weg en de leerling legt met de leermeester de

¹ SGI Nieuwsbrief 11404.

² 'De menselijke revolutie', geschreven door president Ikeda onder het pseudoniem Ho Goku, werd in afleveringen gepubliceerd in de *Seikyo Shimbun*. De eerste op 1 januari 1965 en de laatste op 11 februari 1993, met enkele tussenpozen voor het verzamelen van referentiemateriaal en om andere redenen. De 1.509 afleveringen werden in 12 delen gepubliceerd, het laatste deel verscheen in boekvorm op 2 april 1993.

³ Daisaku Ikeda, 'Nawoord,' *De menselijke revolutie*, deel 2 (delen 7 tot 12), (Santa Monica: World Tribune Press, 2004), 1973.

gelofte af om kosenrufu te realiseren. De leermeester en leerling zetten zich samen, zij aan zij, in voor dit doel en werken aan hun menselijke revolutie. In die zin kunnen leermeester en leerling ook worden beschreven als kameraden met een diepe band die ernaar streven het grenzeloze potentieel van mensen en de inherente waardigheid van het leven te laten zien. Daarnaast heeft de leerling de missie om het erfgoed van de leermeester in stand te houden en de visie van de leermeester te realiseren. Nu hebben we een uitgebreid netwerk opgebouwd van Bodhisattva's van de Aarde dat 192 landen en gebieden omvat.

Zes maanden nadat de laatste aflevering van *De menselijke revolutie* was gepubliceerd, ben ik het vervolg erop gaan schrijven, *De nieuwe menselijke revolutie*.⁴ Dat was op 6 augustus, de Dag van Hiroshima, in Nagano, waar ik dierbare herinneringen met mijn leermeester heb gecreëerd. Ik deed dat omdat ik hoopte dat een verslag over het opbouwen van de huidige beweging voor wereldwijde kosenrufu, onze wereldwijde beweging voor vrede voor de hele mensheid, tot grotere erkenning van de grootsheid van mijn leermeester zou leiden.

Kosenrufu is de stroom zelf

Uiteindelijk betekent de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling onvermoeibaar en onophoudelijk vooruitgaan, in overeenstemming met de aansporing van de Daishonin: "Versterk uw geloof dag in dag uit en maand na maand." (GND-I, 172) Het realiseren van één doel betekent het begin van een nieuwe, frisse uitdaging.

Kosenrufu is niet het eindpunt van de stroom – een bestemming die we na het verspreiden van de Mystieke Wet bereiken. Het is de stroom zelf, een eindeloze beweging waar alsmaar meer mensen zich bij aansluiten om de Mystieke Wet te verspreiden. Het is de krachtige stroming van een levend boeddhisme, door de hele samenleving en de wereld heen. De grote rivier van kosenrufu, gecreëerd door de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling, brengt ook capabele mensen voort die een betere samenleving zullen opbouwen. Het is een sterke kracht voor het tot stand brengen van wereldvrede, die respect voor de waardigheid van het leven op de eerste plaats zet.

De Lotus Soetra beschrijft het grootse verhaal van leermeester en leerling die zich voortdurend samen in eenheid inspannen naar het verbreden en uitbreiden van die prachtig stromende rivier van kosenrufu. In deze aflevering gaan we ons richten op het gedeelte in 'Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen' dat gaat over het hoofdstuk 'Parabel van de schijnstad' in de Lotus Soetra.⁵ Het benadrukt dat de relatie van leermeester en leerling

⁴ 'De nieuwe menselijke revolutie', bestaande uit 30 delen, werd in de Seikyo Shimbun in een periode van 25 jaar in afleveringen gepubliceerd. De eerste op 18 november 1993 en de laatste op 8 september 2018. Het aantal liep op tot 6469 afleveringen en daarmee heeft de roman het record behaald van de meeste afleveringen van een serie in een Japanse krant.

⁵ Aan het einde van het (6^e) hoofdstuk 'Schenking van een voorspelling' verklaart Shakyamuni: "Wat betreft de relatie tussen u en mij/ in vorige bestaansperioden/ ga ik nu prediken./ U moet goed luisteren." (LSOC, 153. Hij doet dit dan in het (7^e) hoofdstuk 'De parabel van de schijnstad,' waarin hij het verhaal vertelt over boeddha Grote Universele Uitmuntende Wijsheid uit het onmetelijk verre verleden. Deze boeddha was een koning met zestien zonen, waarvan Shakyamuni de zestiende was. Shakyamuni zegt dat de stemhoorders van het heden hem in die tijd hadden gesmeekt om de Lotus Soetra te prediken. Als gevolg daarvan hadden ze het verlangen naar verlichting opgewekt en zo een band met hem gesmeed in dat verre verleden. In het volgende (8^e) hoofdstuk 'Voorspelling van verlichting voor vijfhonderd leerlingen' ontvangen 1200 stemhoorders, waaronder Purna, voorspellingen van verlichting. En in het (9^e) hoofdstuk 'Voorspellingen geschonken aan leerlingen en ingewijden' ontvangen 2000 stemhoorders, waaronder Ananda en Rahula, voorspellingen van verlichting en zo worden de drie rondes van prediken afgesloten en werd de weg geopend voor het ontvouwen van een nieuw verhaal in het (10^e) hoofdstuk de 'Leraar van de Wet.'

in de Lotus Soetra staat voor een diepgaande karmische band, vanaf het oneindig verre verleden gevormd door hun gezamenlijke inspanning tijdens een eindeloze reis.

Hoofdstuk zeven: 'De parabel van de schijnstad'

Zeven belangrijke punten

Punt een, betreffende 'de schijnstad' (kejo)

In feite bereiken Nichiren en zijn volgelingen, mensen die Nam-myoho-renge-kyo reciteren, nu verlichting wat betreft het feit dat ons lichaam en onze geest de Wonderbaarlijke Wet zelf zijn, namelijk dat de schijnstad identiek is aan het schatland.

De Tien Levensstaten (werelden) zijn allemaal schijnsteden en elk van deze Tien Levensstaten is een schatland. (...) In deze verklaring dat de schijnstad identiek is aan het schatland, wordt met het enkele woord 'identiek' Nam-myoho-renge-kyo bedoeld. Elk levensmoment in de schijnstad is een levensmoment in het schatland. (OTT, 72)

Het enige boeddha-voertuig, uitgelegd door middel van de 'Parabel van de schijnstad.'

In de vorige aflevering hebben we gesproken over de drie rondes van prediken⁶ die in de Lotus Soetra voorkomen. De tweede van de drie rondes, prediken op basis van parabels, komt in het (6^e) hoofdstuk de 'Schenking van een voorspelling' ten einde. De derde van de drie rondes, prediken op basis van de band met zijn leerlingen [dat wil zeggen het verduidelijken van de band van de Boeddha met zijn leerlingen uit vorige bestaansperiodes], begint in het (7^e) hoofdstuk 'De parabel van de schijnstad.' In deze derde ronde van prediken onthult Shakyamuni dat Purna⁷ en andere stemhoorder-leerlingen een band met hem hebben vanaf het verre verleden.

⁶ Drie rondes van prediken: ook bekend als de drie cycli van prediken. In de theoretische leer van de Lotus Soetra (eerste 14 hoofdstukken), predikt Shakyamuni in drie rondes overeenkomstig het bevattingsvermogen van de stemhoorders om ze in staat te stellen de leer van het vervangen van de drie voertuigen door het ene voertuig te begrijpen. Dit is het prediken op basis van de leer, prediken op basis van parabels en prediken op basis van de band met zijn leerlingen [oftewel het uitleggen van de band die de Boeddha vanaf vorige bestaansperiodes met zijn leerlingen heeft].

Door het prediken op basis van de leer, in het (2^e) hoofdstuk 'Geschikt Middel' en het (3^e) hoofdstuk 'Parabels,' gaat de stemhoorder-leerling Shariputra het begrijpen en ontvangt hij een voorspelling van verlichting. Door het prediken op basis van parabels, wat plaats vindt vanaf het (3^e) hoofdstuk 'Parabels' tot en met het (6^e) hoofdstuk 'Schenking van een voorspelling,' predikt Shakyamuni met parabels. Zo stelt hij de vier grote stemhoorders – Maudgalyayana, Mahakashyapa, Katyayana en Subhuti – in staat de bedoeling van de Boeddha te begrijpen. Hun verlichting is voorspeld in het (6^e) hoofdstuk 'Schenking van een voorspelling.'

Door het prediken aan de hand van connecties in het (7^e) hoofdstuk 'De parabel van de schijnstad,' het (8^e) hoofdstuk 'Vijfhonderd leerlingen' en het (9^e) hoofdstuk 'Voorspellingen' legt Shakyamuni zijn band met zijn leerlingen uit vanaf vorige bestaansperiodes. Zo stelt hij de stemhoorders Purna, Ananda, Rahula en anderen in staat om voorspellingen van verlichting te begrijpen en te ontvangen.

⁷ Purna: een van de tien belangrijkste leerlingen van boeddha Shakyamuni. Bekend als de beste in het prediken van de Wet. In de Lotus Soetra hoort Purna bij de laatste van de drie groepen stemhoorders die in het (7^e) hoofdstuk van de soetra 'De parabel van de schijnstad' de leer van de Boeddha begrijpen door te horen over hun relatie met Shakyamuni, talloze kalpa's geleden. In het (8^e) hoofdstuk de "Vijfhonderd leerlingen" staat de voorspelling dat Purna verlichting zal bereiken als Boeddha Heldere Wet.

Shakyamuni zegt dat er in het onvoorstelbaar verre verleden van groot-wereldsysteem-stofdeeltjes-kalpa's geleden⁸ een boeddha was met de naam Grote Universele Uitmuntende Wijsheid. Hij was een koning met zestien zonen. Na het bereiken van boeddhachap predikte hij over talloze soetra's voor deze zonen, met als hoogtepunt de Lotus Soetra. Daarna trok hij zich terug en ging mediteren. In zijn plaats predikten de zestien prinsen de Lotus Soetra voor veel verschillende wezens. (Dit staat bekend als het op een andere manier verwoorden van de prediking van boeddha Grote Universele Uitmuntende Wijsheid).

Shakyamuni legt uit dat hij in een vorig leven de zestiende prins was, en dat de stemhoorders die nu op de Adelaarstop bijeen zijn en nu met hem, hun leermeester, zijn herenigd doordat ze ontelbare eonen geleden zijn prediking van de Lotus Soetra hebben gehoord. Hij geeft aan dat de relatie tussen hem en zijn leerlingen zich niet beperkt tot hun huidige leven.

Shakyamuni gaat dan uitleggen dat de levensstaten van de beoefenaars van de drie voertuigen (stemhoorders, bewustgewordenen en bodhisattva's) - tot dan toe had hij mensen onderricht om daarnaar te streven -, als een schijnstad zijn, terwijl het ware schatland het ware nirwana (verlichting) is, wat wordt onderwezen in de leer van het ene voertuig van de Lotus Soetra. Op deze manier legt de parabel van de schijnstad het zeer belangrijke beginsel uit van het "vervangen van de drie voertuigen door het ene voertuig".⁹

De parabel van de schijnstad gaat als volgt:

Een groep kooplieden begeeft zich op een gevaarlijke reis van vijfhonderd *yojana's*¹⁰ om naar een wonderbaarlijk schatland te gaan. Onderweg raken ze zo uitgeput dat ze op willen geven en terug willen gaan. Hun wijze leider, die het jammer vindt als ze zouden opgeven en zonder de schat terug zouden keren, gebruikt zijn bovennatuurlijke krachten om een schijnstad te creëren en hij moedigt de reizigers aan door hen deze stad aan te bieden als een plaats waar ze kunnen uitrusten en weer op krachten kunnen komen.

De kooplieden zijn verheugd, gaan de stad binnen en rusten uit. Als de leider ziet dat ze allemaal weer op krachten zijn gekomen, laat hij de schijnstad verdwijnen en onthult de waarheid. De stad was slechts een illusie – het ware schatland ligt vlakbij, zegt hij, en hij spoort hen aan om door te zetten.

⁸ Groot-wereldsysteem-stofdeeltjes-kalpa's: een enorme lange tijdsperiode, beschreven in het (7^e) hoofdstuk van de Lotus Soetra 'De parabel van de schijnstad' om aan te geven hoeveel tijd er is verstreken sinds Shakyamuni als de zestiende zoon van boeddha Grote Universele Uitmuntende Wijsheid de soetra predikte aan zijn stemhoorder-leerlingen. Men berekent dit als het aantal kalpa's (een kalpa duurt ongeveer 16 miljoen jaar), dat gelijk is aan het aantal stofdeeltjes die zouden ontstaan als iemand een groot wereldsysteem uiteen zou laten spatten en de deeltjes van de aarde daarin volledig zou fijnmaken en allemaal tot stof zou verpulveren. Vervolgens door duizend landen heen zou trekken en een stofdeeltje zou laten vallen, en dan op deze manier doorgaan tot alle stofdeeltjes op waren. En als die persoon dan alle landen waar hij doorheen is getrokken, zowel die waarin hij een stofdeeltje had laten vallen als die waarin hij dit niet deed, zou oppakken en nog een keer hun aarde tot stof verkruiden. Dit is het aantal kalpa's geleden dat boeddha Grote Universele Wijsheid leefde. In het (16^e) hoofdstuk 'Levensspanne' van de Lotus Soetra wordt, naar men zegt, de nog langere tijdperiode van ontelbare grote wereldsysteem-stofdeeltjes-kalpa's – met andere woorden, het oneindig verre verleden – gebruikt om de tijd aan te geven van de oorspronkelijke verlichting van Shakyamuni.

⁹ Vervanging van de drie voertuigen door het ene voertuig: de theoretische leer van de Lotus Soetra (de eerste veertien hoofdstukken) leert ons dat de drie voertuigen van stemhoorders, bewustgewordenen en bodhisattva's die werden uiteengezet in de soetra's voorafgaand aan de Lotus Soetra, slechts geschikte middelen zijn, maar dat de ware intentie van de Boeddha is gericht op het ene voertuig van de Lotus Soetra dat alle levende wezens naar verlichting leidt.

¹⁰ *Yojana*: een meeteenheid gebruikt in het oude India die gelijk zou zijn aan de afstand die het koninklijke leger in een dagmars kon afleggen. Volgens een bepaalde uitleg komt dit overeen met ongeveer 10 kilometer.

De schijnstad is het schatland

Nichiren Daishonin leert ons dat de schijnstad en het schatland in feite geen twee afzonderlijke entiteiten zijn. Hij zegt: “De schijnstad is identiek aan het schatland.” (OTT, 72) In ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ legt hij uit wat de schijnstad is aan de hand van vergankelijkheid en aardse verlangens.

In de eerste plaats is, net voor de passage die we nu bestuderen, de schijnstad uitgelegd vanuit het gezichtspunt op de twee elementen lichaam en geest. In zekere zin kunnen ons lichaam en onze geest worden beschouwd als elementen die voortdurend veranderen en vergaan, even vergankelijk als een schijnstad. Maar ze te zien als vergankelijk wordt in de visie van de voorlopige leerstellingen afgewezen: “De boodschap in de Lotus Soetra is de verzekering dat deze vergankelijkheid in feite een toestand is die eeuwig blijft bestaan. Dat wil zeggen dat de schijnstad hetzelfde is als het schatland.” (OTT, 72)

De Daishonin vertelt ons dat ons lichaam en onze geest, waarvan we dachten dat die vergankelijk waren, door het reciteren van Nam-myoho-renge-kyo in feite “de Wonderbaarlijke Wet [Mystieke Wet] zelf zijn, en dat de schijnstad hetzelfde is als het schatland” (OTT, 72).

Hij zegt ook dat het verraderlijke pad naar onze lotsbestemming niets anders is dan aardse verlangens die bestaan uit de drie categorieën van illusies¹¹: “Deze afstand van vijfhonderd yojana’s [van de schijnstad naar het schatland] staat symbool voor de illusies van gedachten en verlangens, van de stofdeeltjes en zandkorrels die religieuze beoefening verhinderen, en van duisternis of onwetendheid.” (OTT, 72) Hij gaat dan verder: “Te begrijpen dat deze vijfhonderd yojana’s van aardse verlangens de vijf karakters zijn van de Wonderbaarlijke Wet [Mystieke Wet] betekent zich te realiseren dat de schijnstad identiek is aan het schatland.” (OTT, 72)

De Daishonin beschrijft het pad naar een grote transformatie. Dit staat niet los van ons vergankelijke zelf en het houdt niet in dat we alle aardse verlangens moeten uitroeien.

Het betekent eerder dat we ons realiseren dat we zelf de Mystieke Wet zijn, de vijf karakters van Nam-myoho-renge-kyo.¹² Het betekent de levensstaat van boeddhenschap in ons leven te openen en zichtbaar te maken en ons ervan bewust te worden dat het pad naar de schijnstad op zich het schatland is.

Zo zegt de Daishonin: “De Tien Levensstaten zijn allemaal schijnsteden, en elk van deze Tien Levensstaten is een schatland.” (OTT, 72) Verlicht door de Mystieke Wet geeft elk van de Tien Levensstaten een stralend licht, als een domein dat uitdrukking geeft aan de Mystieke Wet. Dit beginsel van het transformeren van de schijnstad in het schatland kan ook worden uitgelegd met betrekking tot onze boeddhistische beoefening. Door de kracht van de Mystieke Wet worden al onze grote problemen en krachtsinspanningen voor kosenrufu en in ons leven om het ene doel na het andere te realiseren, een schitterende uiting van het eindeloos creëren

¹¹ Drie illusies: Ook drie categorieën van illusies. Een indeling van illusies, vastgesteld door T’ien-t’ai: (1) illusies van gedachten en verlangens (namelijk misleide gedachten en overtuigingen, en vertekende waarnemingen en emoties); (2) illusies zo ontelbaar als stofdeeltjes en zandkorrels (namelijk ontelbare soorten misleidingen die bodhisattva’s weerhouden van het onderrichten en leiden van mensen); en (3) illusies over de ware aard van het leven (namelijk fundamentele onwetendheid, het niet bewust zijn van de hoogste waarheid van het boeddhisme).

¹² Myoho-renge-kyo wordt geschreven met vijf Chinese karakters, terwijl Nam-myoho-renge-kyo wordt geschreven met zeven karakters (*nam*, of *namu*, dat uit twee karakters bestaat). De Daishonin gebruikt in zijn geschriften Myoho-renge-kyo en Nam-myoho-renge-kyo vaak naast elkaar.

van onschatbare waarde. We kunnen ook allerlei beproevingen gebruiken als brandstof voor onze menselijke revolutie en in dit leven boeddhaschap bereiken – door aardse verlangens om te zetten in verlichting en ze te zien als een rijke bron van vreugdevolle voorspoed.

Het woord *soku* verwijst naar Nam-myoho-renge-kyo

Wat transformeert de schijnstad tot het schatland?

De Daishonin zegt: “Bij het enkele woord ‘identiek’ [Japans *soku*] [in de verklaring dat de schijnstad hetzelfde is als het schatland] staat het woord ‘identiek’ of ‘hetzelfde’ symbool voor Nam-myoho-renge-kyo.” Het woord *soku* drukt de transformatie uit die wordt bereikt door geloof in de Mystieke Wet. Nichiren Daishonin onderwijst het beginsel van “het bereiken van boeddhaschap in onze huidige gedaante”.¹³ Dit betekent dat we een staat van onverwoestbaar geluk in ons leven kunnen creëren, gewoon zoals we zijn.

De Daishonin zegt verder: “Elk moment van leven in de schijnstad is een moment van leven in het schatland.” (OTT, 72)

Onze kracht om de schijnstad te transformeren in het schatland en ze “identiek” aan elkaar te maken – uitgedrukt in het woord *soku* – wordt bepaald door onze geest, ons innerlijke besluit op elk moment van ons leven. Elk moment op de reis van leermeester en leerling is, zoals afgeschilderd in de parabel, oneindig diepgaand. Verenigd door de band tussen leermeester en leerling, reciteren we samen Nam-myoho-renge-kyo en streven we naar het realiseren van kosenrufu, waarbij we “in een enkel bestaansmoment een einde maken aan alle pijn en beproevingen van miljoenen kalpa’s” (OTT, 214). En daarbij het ene na het andere obstakel overwinnen. Onze solide eenheid en gezamenlijke toewijding activeren de wonderbaarlijke kracht om de schijnstad te transformeren in het schatland en ze “identiek” aan elkaar te maken.

“De leden van de Soka Gakkai zijn moedige Bodhisattva’s van de Aarde”

Meneer Toda maakte vaak opmerkingen zoals: “Als moedige Bodhisattva’s van de Aarde hebben wij, van de Soka Gakkai, ervoor gekozen geboren te worden in deze onzuivere tijd. We zijn op de wereld gekomen om alle mensen naar verlichting te leiden, kosenrufu tot stand te brengen, terwijl we de moeilijkheden van het leven overwinnen en de grote voorspoed van de gohonzon laten zien.”

Voor ieder van ons is deze saha-wereld¹⁴ het grote podium waarop we onze missie uitvoeren. Daarom is het zo belangrijk dat we zegevieren op de plaats waar we zijn. De volgende passage uit ‘De mondeling overgeleverde leerstellingen’ die we gaan bestuderen maakt dit duidelijk.

¹³ Het bereiken van boeddhaschap in onze huidige gedaante: de soetra’s voorafgaand aan de Lotus Soetra onderrichtten dat boeddhaschap alleen kon worden bereikt na lange eonen van beoefening. Maar de Lotus Soetra onderricht, op basis van de beginselen van het “onderling in elkaar voorkomen van de Tien Levensstaten” en “drieduizend gebieden in een enkel bestaansmoment,” dat we onze inherente boeddhanatuur kunnen onthullen, gewoon zoals we zijn, en direct boeddhaschap kunnen bereiken in onze huidige gedaante. *Soku*, het woord dat in deze passage van ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ wordt vertaald als “identiek,” komt ook voor in de Japanse uitdrukkingen “aardse verlangens zijn verlichting” (*bonno soku bodai*), waar het wordt vertaald als “zijn” en “het bereiken van boeddhaschap in onze huidige gedaante” (*sokushin jobutsu*), waar het is opgenomen in de woorden “in onze huidige gedaante.”

¹⁴ saha-wereld: deze wereld, vol lijden. Vaak vertaald als de wereld van verdraagzaamheid. In het Sanskriet betekent *saha* de aarde; dit heeft van oorsprong de betekenis “verdragen” of “doorstaan.”

Punt zes, over de woorden “de schijnstad laten verdwijnen” in de passage “Op dat moment laat de leider, omdat hij weet dat de mensen uitgerust zijn en niet langer angstig of vermoeid zijn, de schijnstad verdwijnen en zegt tegen de groep ‘Jullie moeten nu gaan. De plaats waar de schat is, is vlakbij.’” [LSOC7, 175]

(...) Nu onthullen Nichiren en zijn volgelingen, wanneer ze Nam-myoho-renge-kyo reciteren, dat de schijnstad niets anders is dan het schatland. Deze bergdalen en uitgestrekte vlaktes waar wij leven zijn allemaal, stuk voor stuk, schatlanden van Eeuwig Sereen Licht. (OTT, 77)

De plaats waar we nu zijn is het grote podium waarop we ons karma veranderen

In juni 1978, 45 jaar geleden, bestudeerde ik deze passage samen met onze toegewijde kampioenen, die zich voor kosenrufu inzetten in het uitgestrekte noordelijke gebied van Hokkaido. Onze leden van Hokkaido, die zich niet lieten verslaan door de bittere winterkou, chantten voor het geluk van anderen en legden vol vreugde lange afstanden af om vol medegevoel het boeddhisme met anderen te delen en te verspreiden. Ze hielden dialogen met hen en moedigden elkaar aan. Ik was diep en sterk ontroerd bij het zien van hun onderlinge band als Bodhisattva's van de Aarde die verschenen om ware bakens van hoop van de Mystieke Wet te zijn en licht te brengen in onze woelige tijd.

Ik benadrukte tegen hen dat de plaatsen waar ze activiteiten deden voor kosenrufu, gewoon zoals ze zijn, “schatlanden van Eeuwig Sereen Licht” (OTT, 77) waren, boeddhialanden. Dat komt doordat, als we ons realiseren dat de plaats waar we nu zijn - waar dat ook mag wezen - het land van onze ware missie is, en als we ons daar hard inspannen, we er zeker van kunnen zijn een grenzeloze levensstaat te bereiken, met een overvloed aan voorspoed. Dit is de essentie van het Boeddhisme.

Het Nichiren Boeddhisme leert ons dat we kunnen stralen door de grote, schitterende staat van boeddhaschap, gewoon hier en nu, niet op zomaar een of andere plaats of in een andere tijd.

De Daishonin zegt: “Deze bergdalen en uitgestrekte vlaktes, waar we leven, zijn allemaal, stuk voor stuk, schatlanden van Eeuwig Sereen Licht.” (OTT, 77) Als beoefenaars van de Mystieke Wet is, waar we ook zijn, dat de plaats van het grote podium voor het veranderen van ons karma; het is het schatland waar we volgens onze gelofte onze missie als Bodhisattva's van de Aarde vervullen.

Ons bewust worden van de gelofte “Diep in ons hart, vanaf het begin”

In het hoofdstuk ‘De parabel van de schijnstad’ verklaren Brahma koningen, die bijeen zijn in de verzamelde menigte tegen Shakyamuni: “We smeken erom dat de verdienste [die we hebben] verkregen (...) / wijd en zijd naar iedereen mag worden verspreid / zodat wij en andere levende wezens / allemaal samen het pad van de Boeddha mogen bereiken.” (LSOC7, 168) De Daishonin citeert deze passage in brieven aan leerlingen, waaronder Nanjo Tokimitsu.¹⁵

Deze woorden belichamen een gelofte die identiek is aan de wens van de Boeddha om alle mensen in staat te stellen verlichting te bereiken, oftewel om het voor alle mensen mogelijk

¹⁵ Nichiren Daishonin citeert deze passage bijvoorbeeld in ‘De Drakenpoort,’ gericht aan Nanjo Tokimitsu (GND- I, 181).

te maken gelukkig te worden. Daarom klinkt dit als een oproep aan “allemaal samen” om vooruit te gaan op weg naar het doel van het bereiken van boeddhaschap. Ernaar streven de leer waarvan we ons bewust zijn geworden met anderen te delen, zodat ook zij zich ervan bewust kunnen worden, dit is de essentie van het boeddhistische humanisme. In plaats van eenvoudigweg vast te stellen dat alleen Shakyamuni een groot mens is, is het fundamentele doel van het boeddhisme om alle mensen te verheffen tot dezelfde grote levensstaat als die van Shakyamuni.

De Lotus Soetra leert ons dat leermeester en leerlingen zich samen eeuwig inzetten om deze grote leer aan alle mensen over te brengen.

In het openingsgedeelte van het (8^e) hoofdstuk ‘Voorspelling van verlichting aan vijfhonderd leerlingen,’ dat komt na het hoofdstuk ‘De parabel van de schijnstad,’ denkt Purna vol blijdschap bij zichzelf: “Alleen de Boeddha, de Wereld-Geëerde, is in staat de wens te kennen die wij vanaf het begin diep in ons hart hebben gekoesterd.” (LSOC8, 182) Shakyamuni zegt dan over Purna en de andere stemhoorders: “Diep vanbinnen, in het geheim, gedragen de zoons zich als bodhisattva’s, /maar naar buiten toe laten ze zich zien als stemhoorders.” (LSOC8, 185)

Als ze Shakyamuni horen prediken, realiseren de stemhoorders zich dat ze niet alleen in het huidige leven Shakyamuni’s leerlingen zijn, maar hem in feite in het verre verleden de bodhisattva-beoefening van de Lotus soetra hebben horen prediken. En lang geleden de gelofte hebben gedaan om die beoefening uit te voeren. Hun verschijning als stemhoorders in dit leven, beseffen ze, is louter een zaak van uiterlijke vorm terwijl ze in feite, en eigenlijk altijd al, bodhisattva’s zijn geweest die eeuwig streven naar het vervullen van hun gelofte, samen met hun leermeester.

Toen ze hoorden van de band tussen leermeester en leerling die ze samen met Shakyamuni hadden en die teruggaat tot het verre verleden, werden deze ware stemhoorder-leerlingen zich bewust van de wens, de gelofte, die ze “diep in hun hart vanaf het begin” hadden gehad. En uiteindelijk komen ze tot hun ware missie als bodhisattva’s, namelijk het vervullen van hun gelofte om alle mensen naar verlichting te leiden.

“Voortdurend opnieuw geboren worden, samen met hun leermeesters”

Zoals ik in deze en eerdere afleveringen heb vermeld hield Shakyamuni drie rondes van prediking voor de stemhoorders: prediking op basis van de leer, prediking op basis van parabellen en prediking op basis van de band met zijn leerlingen.

Shariputra, Maudgalyayana, en de anderen voor wie de eerste twee rondes – prediking op basis van de leer en prediking op basis van parabellen – waren bestemd, hadden niet alleen de stem van de Boeddha gehoord maar ze waren zich ook bewust geworden van de bodhisattva-beoefening en deelden wat de Boeddha zei met anderen.¹⁶ Je zou kunnen zeggen dat alle stemhoorders van de drie rondes van prediking zich bewust waren geworden van de hoogste waarheid dat ze de bodhisattva-beoefening hadden gedaan, door de missie van kosenrifu “allemaal samen” en met hun leermeester door verleden, heden en toekomst heen te vervullen.

In het hoofdstuk ‘De parabel van de schijnstad’ staat ook: “Die personen die de Wet hadden gehoord /verbleven hier en daar in diverse boeddhelanden, /werden voortdurend opnieuw

¹⁶ In het (4e) hoofdstuk ‘Geloof en begrip’ staat in de Lotus Soetra: “Nu zijn we /in werkelijkheid stemhoorders /geworden, /want we zullen het pad van de stem van de boeddha volgen / en ervoor zorgen dat deze door iedereen wordt gehoord.” (LSOC4, 132)

samen met hun leermeesters geboren.” (LSOC7, 178) Deze passage laat ook zien dat de banden die leermeester en leerlingen, die de Lotus Soetra in hun hart sluiten, met elkaar hebben, eeuwig zijn – zich uitstrekken door verleden, heden en toekomst heen. En vanuit het gezichtspunt van de gelofte van de bodhisattva kan dit worden gelezen als een bevestiging van de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling die eeuwig doorgaat om hen naar geluk te leiden.

“Zolang ze samen zijn met Nichiren, zullen ze het schatland bereiken”

Het gedeelte in ‘Het verslag van de mondeling overgeleverde leerstellingen’ met de titel ‘Hoofdstuk zeven: De parabel van de schijnstad: *Zeven belangrijke punten*’ sluit af met: “Nichiren en zijn volgelingen, die Nam-myoho-enge-kyo reciteren, zullen allen met elkaar ‘samen de plaats bereiken waar de schat is.’ Dit ene woord ‘samen’ betekent dat, zolang ze samen zijn met Nichiren, ze het schatland zullen bereiken.” (OTT, 78)

Dit is het commentaar van de Daishonin bij de scène in het hoofdstuk ‘De parabel van de schijnstad’ waarin de reizigers, na het uitrusten en weer op krachten komen in de schijnstad, “samen” vooruitgaan op hun reis om uiteindelijk hun grote doel van het vinden van het schatland te bereiken. [*De Daishonin laat specifiek “samen” voorafgaan aan “allen met elkaar” om te benadrukken dat ieder van hen samen met de anderen vooruitging.*] De woorden “allen met elkaar” slaan op alle mensen, alle wezens van de Tien Levensstaten en de drieduizend gebieden.

Hier zegt de Daishonin tegen zijn leerlingen: “We zullen ons altijd samen inspannen.” Dat is de betekenis van “samen met Nichiren”. Voor ons betekent dit samen door te blijven gaan met onze grote gezamenlijke gelofte om wereldwijde kosenrufu te realiseren, de wens van de Daishonin. En dit is niets anders dan “samen met de Soka Gakkai” vooruitte gaan, wat betekent wereldwijde kosenrufu tot werkelijkheid te maken.

De Soka Gakkai belichaamt de grote gelofte van de Bodhisattva’s van de Aarde

Meneer Toda verklaarde luid en duidelijk: “De Daishonin heeft aan ons de missie nagelaten van het realiseren van wereldwijde kosenrufu en het geluk van alle mensen. Vergeet dit alsjeblieft nooit. Het hoogste doel van de Soka Gakkai is de wereld en de mensheid vrij te maken van lijden.”

De Soka Gakkai is een verzameling Bodhisattva’s van de Aarde, verenigd in hun gezamenlijke inspanning voor het realiseren van de grote gelofte van de Lotus Soetra. Die is om alle mensen naar verlichting te leiden en het is de diep gekoesterde wens van Nichiren Daishonin. De leermeesters en leerlingen van Soka hebben zich sinds de tijd van onze stichter, de eerste president, voor dit doel ingespannen.

De gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling, een reis naar een mooiere toekomst

Toen ik op het punt stond om Kansai voor de eerste keer te bezoeken, nadat ik de derde president van de Soka Gakkai was geworden, schreef ik in mijn dagboek: “Zal iedere afzonderlijke persoon op een vriendelijke manier behandelen. Zal met elke persoon praten, dialogen voeren en vragen of we gedurende de rest van ons leven geluk en lijden met elkaar kunnen delen. Hier geloof ik in. Ik zal vooruitgaan, vechten en lijden als een gezant van de

Boeddha, een ongekroonde held en een eerbiedwaardige bondgenoot van het gewone volk.”¹⁷

Laten we vol blijdschap vooruitgaan op onze grote reis van de gezamenlijke inspanning van leermeester en leerling voor wereldwijde kosenrufu, toegewijd aan het veranderen van de lotsbestemming van de hele mensheid.

Het is tijd voor onze opvolgers, Bodhisattva's van de Aarde, om het podium te betreden. Versterk je levenskracht door een gebed vol vertrouwen! Bouw met sterke moed aan een mooiere toekomst! Blijf elkaar aanmoedigen en ondersteunen, door alles heen! Op weg naar de overwinning!

¹⁷ Daisaku Ikeda, 'A Youthful Diary: One Man's Journey from the Beginning of Faith to Worldwide Leadership for Peace' ('Een jeugddagboek: De reis van een man vanaf het begin van zijn geloof tot aan wereldwijd leiderschap voor vrede'), (Santa Monica, California: World Tribune Press, 2000), 503.